

sejde na tom, že snad žalovaná označuje všechny své výrobky značkou A., protože zákazník to nemusí vědět, a tak tu nesejde na objektivním stavu, jako právě na tom, co si podle stavu věci důvodně může myslit průměrný zákazník. Jestliže je zde tedy zaměnitelnost pro styk zákaznický, pak jsou dány všechny podmínky ochrany žalobkyniny podle § 11 odst. 3 zákona proti nekalé soutěži, aniž sejde na tom, mohla-li by jí býti přiznána ochrana také podle § 1 cit. z. Jenom pro posouzení podle tohoto § 1 by mohlo přijíti k úvaze o tom, za jakých okolností pozastavený štítek vznikl, a tu by s hlediska srovnatelnosti s dobrými mravy soutěže mohly rozhodovati také subjektivní momenty a to zase ani ne tak momenty, jimiž byl ovládán autor, jako momenty působící na soutěžitele, který by — třeba náhodou — použil stejného označení jako jiný soutěžitel.

Čís. 14621.

K § 46 zákona o nekalé soutěži.

Vlastnost soutěžitele není obmezena na určité území.

Zastavení závadné činnosti za sporu.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv II 616/35.)

Podle přednesu žalobního zabývá se žalovaná firma pořádáním úvěrových splátkových akcí stejně jako žalobkyně. Ve své obchodní činnosti používá žalobkyně tiskopisů, které na základě svých několikaleťtých zkušeností a po bedlivém zkoumání jak co do textu tak co do grafického uspořádání sestavila. Toto jest úplně originelní a ani co do obsahu, ani co do zevnější úpravy nebylo podobných tiskopisů dříve používáno. Veškeré tiskopisy a reklamní a obchodní papíry a inserty vykazují na čelném místě značku »USA«, zkratku to označení »Ústřední splátková akce« provedenou velkými bílými písmeny v modrém či černém čtverci, postaveném na špici. Tato značka se stala zvláštním zevnějším zařízením podniku žalobkyně, které platí v zákaznických kruzích za příznačné. Žalovaná zahájila před několika měsíci rovněž úvěrovou akci založenou na podobných zásadách, jak jest tomu při akci pořádané žalující firmou. Zavedení v oboru, jenž jest v Československu dosud řídký, jest spojeno se značnými obtížemi a finančními náklady. Žalovaná, aby se tomu vyhnula, napodobila tiskopisy a propagační materiál, používaný stranou žalující způsobem přímo otrockým. Zvolila pro své tiskopisy grafické uspořádání a výpravu zcela totožnou, opsala text svých tiskopisů téměř doslovně z tiskopisů používaných žalobkyní, uspořádala text týmž způsobem jako v tiskopisech žalobkyně a napodobila značku »USA« používši totiž značky »ÚVA«, provedené ve velkých bílých písmenech v černém nebo modrém čtverci, postaveném na špici. Jde o vědomou imitaci tiskopisů žalobkyně, jdoucí tak daleko, že souhlasí nejen celkové uspořádání tiskopisů i textu, nýbrž i tiskopisy souhlasí s tiskopisy žalobkyně ve zcela podřadných a s účelem tiskopisu nijak nesouvisejících detailech. Legitimace účastníkům úvěrové akce

vydané jsou totožny nejen co do textu a grafického uspořádání, nýbrž i co do papíru. Rovněž nákupní listiny, jakož i seznamy firem na akci zúčastněných souhlasí co do velikosti i co do úpravy. Veškeré tiskopisy používané žalovanou jsou napodobením tiskopisů žalobkyně. Jednání žalované jest v úplném rozporu s ustanoveními zákona proti nekalé soutěži, zvláště pak s ustanoveními § 11 odst. 3 a § 1 téhož zákona. Zneužívání tohoto zvláštního označení podniku žalobkyně děje se takovým způsobem, že může vzejíti z toho ve styku zákaznickém záměna, poněvadž celkový dojem, jež tiskopisy na průměrného pozorovatele činí, jest zcela totožný. Ani srovnáním jednotlivostí nemůže zákazník zjistiti, jde-li o firmy stejné či různé. Takové jednání odporuje také dobrým mravům soutěže. Žalovaná výzvě žalobkyně, aby své tiskopisy patřičně změnila a zdržela se dalšího používání označení »ÚVA«, nevyhověla. Žalobkyně domáhá se proto výroku, že žalovaná jest povinna zdržeti se jednak používání označení: »ÚVA« jakož i značky, sestávající ze čtverce na špici postaveného a vykazujícího velkými bílými písmeny provedený nápis »ÚVA« na všech označeních svého podniku, dopisních papírů, inzerátů, reklamách, propagačních tiskopisech, obchodních papírech všeho druhu a vůbec jakýmkoliv způsobem, jednak používání obchodních, reklamních a propagačních tiskopisů a formulářů, které jsou co do obsahu, textu, uspořádání textu a celkového grafického uspořádání napodobením obchodních, reklamních a propagačních formulářů žalobkyně. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **Z d ů v o d ů:** Nejedná se o soutěžitele dle § 46 zák. o nek. sout. Obě strany jsou sice podnikově činné ve stejném a podobném oboru hospodářském, avšak okruh působnosti žalobkyně se omezuje na P. a okolí (Čechy), kdežto okruh působnosti žalované se omezuje na M. O. a okolí (Moravu), takže přihlížejíc k povaze jejich činnosti, která jest pouze možná obchodním stykem mezi zákaznictvem a mezi spornými stranami, nelze sporné strany považovati za soutěžitele ve smyslu § 46 zák. o nek. sout. Důsledkem toho, třebaž zde jest porušení označení žalobcova podniku žalovanou dle § 11/1 zák. o nek. sout., byla žaloba zamítnuta. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** V první řadě jde o užívání »ÚVA« a značky sestávající ze čtverce na špici postaveného a vykazujícího nápis »ÚVA.« Žalobkyně používá značky »ÚSA«, napsané bílými písmeny v modrém neb červeném čtverci, postaveném na špici a to od roku 1930, kdežto žalovaná počala používatí značky »ÚVA« vytištěné bílými písmeny v modrém čtverci postaveném na špici, později.. Prvý soud má za to, že tyto značky, které jsou spornými stranami používány jako označení podniku, jsou používány takovým způsobem, že může z toho vzejíti ve styku zákaznickém záměna se jménem, firmou neb zvláštním označením podniku užívaným po právu pouze žalobkyní, zamítl však žalobu proto, že se nejedná o soutěžitele. S náhledem tímto nelze souhlasiti. Vlastnosti soutěžitelské neztrácí se tím, že někdo vyvíjí činnost pouze v jednom kraji. Při čilém ruchu dopravním a obchodním vývoji není vyloučeno, že obě strany si mohou navzájem konkurovati. Tím, že žalobkyně obmezovala činnost na poskytování úvěru osobám v pevném platu při nákupu zboží u firem v P. a okolí, není ani řečeno, že i osoby z O. a okolí, které dojíždějí do P., by nemohly býti účastněny na úvěrové akci žalobkyně a nemohly by býti uvedeny

v omyl činností žalované, která používala podobné značky. Znění § 46 zák. a nek. sout. také nikterak neobmezuje soutěžitelskou vlastnost na určité území. Z toho vychází, že v každém případě obě sporné strany jsou soutěžitelkami. Činnost žalované byla napodobením činnosti žalobkyně a to napodobením otrockým. Jak z pouhého nahlédnutí do příloh na první pohled plyne, jest označení »ÚVA«, které si zavedla žalovaná později, když žalobkyně již obdobné označení »ÚSA« dávno měla zavedeno, úplně podobné tomuto označení, takže lehce může dojít k záměně a také je na první pohled patrné, že jde o využití cizí myšlenky. To padá tím více na váhu, že užíváno bylo žalovanou značky úplně obdobně ve čtverci na špici postaveném v podobné barvě. Poukaz žalované na značku »ÚFA« jest nepřipadný, protože není žádného podkladu pro závěr, že i »ÚFA« jest úvěrovou firmou a jedná se zřejmě o filmový podnik. Žalovaná označením »ÚVA« a čtvercovou značkou chtěla vtisknouti zvláštní charakter své úvěrové akci, což vyžadovalo přece určitého úsilí, reklamy, práce i nákladu. Když proto později přišla žalovaná v témže oboru činnosti s obdobným označením a čtvercovou značkou, pak v tom nutně dlužno spatřovati použití cizí myšlenky, cizí práce a námahy. A totéž platí o dalším reklamním, obchodním a propagačním materiálu, kterého používaly obě strany. Jde přesně o prospekty propagační. Žalovaná používala stejného formátu jako žalobkyně, stejného rozdělení obsahu a podobného tisku, stejného líčení výhod úvěrové akce a jejího použití, pouze někde přehodila odstavce. Některé odstavce jsou takřka doslovně opsány. Jest neudržitelným tvrzení, že akce úvěrová přinášela s sebou obdobný obsah a stejné tiskopisy. Provádění úvěrové akce netvoří ovšem nekalou soutěž, avšak i při podobných cílech akce nelze pochopiti, proč by měly býti tiskopisy až na nepatrné změny takřka stejné. Stejně má se to i s legitimacemi, jejichž první strana má u obou firem takřka stejný obsah a úpravu a zadní strana legitimace žalované (poučení o nákupu) jest naprostým opsáním legitimace žalobkyně. Zde si nedala žalovaná ani práci s úpravou odstavců anebo pozměněním některých výrazů. Také první strana »Nákupní listiny« žalované jest napodobeninou »Nákupní listiny« žalobkyně jednak obsahem jednak úpravou, a totéž platí o tiskopisech žádostí (příhláškách) o úvěrovou akci. Jest úplně nerozhodné, když žalovaná dosti význačným způsobem na tiskopisech připojila firmu »M. a spol.« v M. O. a že proto tyto tiskopisy nebyly zaměnitelné s tiskopisy žalobkyně. Rozhodné jest napodobení a to značky slovní a čtvercové a uspořádání a znění tiskopisů a to tím více padá na váhu, že společníci žalované byli dříve zaměstnanci u firmy žalující. To poukazuje zřejmě na por žalované s dobrými mravy soutěže a na využitkování zkušeností a práce žalobkyně. Tímto využitkováním neprávem usnadňuje si žalovaná svoji pozici obchodní na úkor žalobkyně. Z toho plyne dále, že pro žalobkyni z jednání žalované nastala možnost škody, neboť zneužíváním cizí myšlenky, cizího nápadu a práce ohrožuje se soutěžitelská pozice žalobkyně, kterou tato svojí činností obchodní a propagační nabyla a jest zřejmo, že státi se tak muselo s finančními oběťmi. Jak již shora bylo zmíněno, možnost konkurence mezi spornými stranami dána byla, třebaž firma žalující jest v P. (Čechy) a žalovaná v M. O. (Morava), je-liž činností žalované právě mohlo nastati obmezení úvěrových ob-

chodů žalobkyně, když přece jest snadně možné, že i spotřebitelé v O. mohli si opatřit svoje potřeby také v P. Mimo to také, jak ze skutkového přednesu stran a zjištění prvního soudu plyne, činnost žalované dala se v hospodářském styku, neboť žalovaná používala označení, značek a tiskopisů ve stejném hospodářském podnikání jako žalobkyně, totiž v úvěrové akci umožňující nákup pro spotřebitele s pevným platem u obchodníků na úvěr. Je nerozhodné, že žalovaná snad již neprovozuje dále obchody toho druhu jako žalobkyně a přestala užívat sporných tiskopisů a formulářů. Z dosavadní činnosti její jeví se v používání zmíněného označení tiskopisů a formulářů vychází již sama o sobě možnost dalšího zneužívání značky, označení a tiskopisů a proto jest zcela odůvodněno žádání žalobkyně ke zdržení se používání označení, značky, obchodních, reklamních a propagačních tiskopisů a formulářů způsobu shora již uvedeného.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Pro pojem soutěže není rozhodným, že sporné strany provozují své podniky na různých místech; tato okolnost mohla by přijít v úvahu v otázce, zda závadné jednání žalované je způsobilé poškodit žalobkyni, jak to má na mysli § 1 zákona proti nekalé soutěži. Již nyní lze uvést, že na tuto otázku odvolací soud právě odpověděl kladně. V rozporu s dobrými mravy soutěže je netoliko používání značky »ÚVA«, jak to uznal již také procesní soud, nýbrž také úprava tiskopisů a ta jak co do formy, tak i co do obsahu a jeho uspořádání. Z prostého porovnání předloženého materiálu je zřejmo, že tu jde o zjevné napodobení materiálu používaného žalobkyní a to tak nevybíravým způsobem, že to nelze srovnati s požadavky slušnosti a loyálnosti v soutěžním hospodářském styku a to tím méně, že žalovaní byli dříve zaměstnání u žalobkyně, z čehož lze souditi, že tu zneužili zkušeností, jichž ve služebním poměru nabyli. Žalovaní marně se snaží zmírniti tuto skutečnost, poukazují-li k poměru učebnímu anebo k praxi koncipienta, protože u nich jednak nešlo o takový učební nebo zkušební poměr k žalobkyni a protože také závadné jednání je docela jiného rázu. Napodobení dosáhlo takového stupně, že je možná záměna mezi tiskopisy sporných stran pro průměrného zákazníka, jenž zpravidla nevěnuje plné pozornosti jednotlivostem, nýbrž uchovává si v paměti jenom jakýsi povšechný obraz reklamy. Tu pak nesejde ani na tom, že je na tiskovinách uvedena také firma žalované strany menším tiskem, takže již proto pozornosti zákazníka uniká. Možnost záměny není vyloučena ani povahou obchodů, které prý spočívají na osobním styku, protože ani při takovém osobním styku omyl zákazníkův nemusí vyjít na jevo a ovšem ani nemusí býti odstraněn. Posledním požadavkem § 1 zákona cit. je, aby jednání bylo způsobilé poškodit soutěžitele. Není potřeba, aby ke škodě skutečně došlo, stačí, aby tu byla možnost, že by k ní dojít mohlo. A že tu taková možnost v souzeném případě je, dlužno uznati. Oním napodobením tiskopisů co do úpravy a obsahu v takové míře, že tiskopisy obou stran se stávají záměnitelnými, nastává u průměrného zákazníka jakási myš-

lenková souvislost mezi oběma podniky, která může vésti k tomu, že závady vyskytnuvší se u jednoho mohou se v nepříznivém účinku projevit u druhého a jemu mohou býti připisovány na vrub. Nemusí jíti ani o vědomé nebo hrubé nesprávnosti, nýbrž také o nechtěné nebo nezaviněné nezdary, mající příčiny mimo osoby podnikatelů, na př. v nedostatku kapitálu, nespolehlivosti personálu atd. Tu pak ohrožení pověsti jednoho závodu může býti na škodu druhému. Tyto nežádoucí účinky nelze při nynější frekvenci a fluktuaci obyvatelstva vyloučiti ani tím, že žalobkyně má svůj podnik v P. a žalovaná v M. O.; nelze vyloučiti, že bývalý zákazník žalované může přesídliti do P. a tam nepříznivé zkušenosti, jenž měl u žalované, obrátiti proti žalobkyni, domnívaje se, že jde o týž podnik, a pod. Zůstává tedy možnost poškození žalované i při odlehlosti podnikových míst, a možnost taková stačí, i když se nehledí k možnosti, že by žalovaná přeložila sídlo do P. Je nerozhodné, zda žalovaná zatím od závadného jednání upustila, či zda přestala již před nějakou dobou vésti obchody toho druhu jako žalobkyně a že prý není nebezpečí pro žalobkyni, kdyby se žalobkyně v budoucnu někdy rozhodla zříditi v M. O. filiálku. Závadným jednáním podle § 1 zák. proti nekalé soutěži nabyla žalobkyně hmotného i formálního práva na ochranu a nároku na to, aby žalované straně bylo pro budoucnost takové jednání zakázáno; ani zastavení podnikové činnosti na straně žalované nemohlo by překážeti tomuto nároku, protože nelze vyloučiti v zásadě, že by žalovaná přece jen mohla svou obchodní činnost obnoviti a dokonce přeložit své sídlo do P., a tam v závadném jednání pokračovati na úkor žalobkynin; této nelze ukládati, aby, majíc podmínky právní ochrany již nyní, čekala nového porušení svých práv; při tom nelze nechat bez povšimnutí, že by takové zastavení provozu v době procesu mohlo vésti k nežádoucím šikanám. Nelze proto vyloučiti u žalobkyně právní zájem na zjištění závadnosti inkriminovaného jednání a na jeho zákaz s účinky exekuce, třeba by žalovaná za sporu provoz podniku zastavila a přestala zatím býti soutěžitelem žalobkyně.

Čís. 14622.

Zákon čís. 303/20 Sb. z. a n.

Ze samostatného provozu živnosti zubotechnické jest vyloučen i jako pachtýř koncese, kdo v době vyhlášení zákona čís. 303/20 Sb. z. a n. nevyhověl podmínkám druhé věty druhého odstavce § 2 cit. zák.

(Rozh. ze dne 12. října 1935, Rv I 1963/33.)

Smlouvou ze dne 4. července 1931 propachtoval žalovaný žalobci, jenž neměl způsobilosti k samostatnému provozování koncese zubotechnické podle zák. čís. 303/20 Sb. z. a n. svoji koncesi zubotechnickou za roční nájemné 15.000 Kč, jež žalobce žalovanému též předem vyplatil. Podle tvrzení žalobce bylo zároveň ujednáno, že žalovaný bude povinen nájemné vrátiti, kdyby se vyskytly nějaké překážky a koncese nemohla býti přeložena do stanoviště žalobcem určeného. Žalobce se